B. Appunti lessicali.

Le vóci dialettali, di cui si parla ai Nⁱ 1, 2, 3 e 4, s'intènde che sóno pròprie della lingua quando àbbiano avuto le necessarie modificazióni fonètiche.

In generale gli elènchi non sóno complèti e vògliono servire sólo cóme saggio e incoraggiamento a completarli e ad aumentarli per farne oggètto di svariati esercizii.

1. Paròle dialettali pròprie della lingua, alle quali corrispóndono altre vóci e locuzióni di suòno e significato differente; p. es. taco tacco, calcagno, zéppa, zòccolo.

asso; bala, banda, barba, barela, baùta, bava; caldana, camìn, capa, cicàr, cioca, costo, cucàr; depóner; entrada; feta, fioco; gheta, gheto, gnoco; impachetàr, impianto, impiastro, incassàr; mànego, merlo; obligà; paietó, papafigo, papalina, petoràl, pròva; saldo, sapòn, sardela, sbàter, scavessàr, schissàr, scolàr, scópola, scrocàr, sercàr, siàrpa, sonàr, sorbìr, spacàr, spelàr, spigo, stagno, stocada, stuco, sucòn; tapà, tassèl, tastàr, tavoleta, tempestàr, toco, tómbola, trapanàr, tràpola, travasàr; vasca, véntola, vogàr; xalón. (Cfr. i Ni 2 e 6).

2. Vóci e locuzióni dialettali pròprie anche della lingua; es. bava, intopàr, madrisàr, bava, intoppare madrizzare.

amór, babàu, banco 4, baratàr 1, betònica, bocheta 2, boleta, bruschìn; calafatàr, cantin 1, caporiòn, cariola 1, cascàr 1, cavàr, ciapàr 1, còla, coleto,